

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

til den hederlige
 Jos. Nicol. Lindahl.

København d. 21 Maji 1793.

Kjærlig Tak, Mi Ege aldransatte Jern, for Deeres
 midvistedoff el. af d. 16 Maji hujus, innerkallende af en Senare
 Skjæmt af dit forna. Brev. Ende thi hela detsz Brev raadende
 Junder el. ofo ligesaligande Philoxeris taal ja, noget skuffe
 thi et of mina skuffe.

Na for jag blott uertelge skuffe i ordet per Momenta.
 1) Jag ar til fullo nogd med Databog=Tractate af pisa Deeres
 til sel. Lidel, eneller det iskalte Jernskuffet at de vacua
 Skuffe=Ironen.

2) Prof. Sergell befatter sig uie med annat ar Medaillonen,
 at Drijet ar for den same enasanda med de kon gjude
 ofo mig, el. 100 Rth, 50 nor arbetit skuffe, ad 50
 nor det skuffe, samt ^{han} den 2de Formar til gjat
 ninge under same Dno. Prof. Henen, thi hvilken
 denna Medaillen liden ammer et farvas, forordiges
 of noga skuffe; Skuduggore. Kgl. H. gjude den,
 for det ved sel. Wormholtz's Graf i Njorking; under
 ledet

af den gjæld denne, men hertil findes Ritning, som atter
de sigell freklog uanset Befalingsmands af Hof-Intendents
Lundwall. Nu afvægtes end.

3) Cardusene er omme ude omme; alt skal se
af den Dine end. Inan jag nu fureglos arriver Cardusene, al Befalingsmands prompt
Klinagene. 4) Reuter Kreis har idag fjet et Dabel, som inaderet
de vige Tomer af Vittalitt Aad. Handlinger, det 15de Hendet
af Duffens Foglar, Rådsk. N° 36-39, Sv. And. Sl. 8-11, al
tjtu. Extr. Sml. 24-27.

5) De begjæte Njakterne faste upondtas, tj Dabel
um i helger, de begjæ af rethedofte som morgendad, af
uttømmet. Er uie det Gætt et is perumera på dette
Dagblad?

af Det ummer allez på minidste har Hjelpe
er, hvad al han miguet Doms det. Paps farlese
af mine duf; hvad jag dan be ca a det, et de
icne fa larnas hen, al at denne var? Van Dajjante
frinder sig til frangaste Tjffleteret.

7) Sofas Døfter i 4 aine er stald, her jeg synt of de for
hita at for at koste her for mig og for mig
ber du er i 2 gunstig, al her er her og her og her
lynde Røsevinge.

8) Ja udførelse, al her er her. Der er her, og jeg
tunge med te er, halvt en med her og her og her
for her er rigt, og her er her og her og her
mødelig, og her er her og her og her og her
fuldet er det her og her, og her er det her, og jeg
ikke her er her og her og her og her og her
for er her her her her her. Til her og her og her
er en her og her: der er her og her og her og her
num 21. Mi 100. her er her og her og her og her
emderet og alle her.

Vidare Bilagor.

Utdrag utur mit Dref til Herrens Sonprofeten Doct. Sam. älf i Linköping;
dat. Stockholm, den 24 Maji 1793.

Resynnerligt, at uti Södermanland har funnits en Präst Slägt med det Namnet Lidenius, och at en af desse Lidenier också varit länge af Gitt fängliggande. Jag bifogar följande om honom följande Anteckning:

Matthias Ericson Lidenius eller Liden, kyrkoherde, uti Dunker och Lille-Malma församlingar ifrån 1679 til 1693, var en känd Mann och stark Orientalist: ty han kände mig af de Östländska Språken. De sista otta åren af sin lefnad var han af Gitt fängliggande, och blef af alle läkare öfvergifven. uti kyrkoboken föref han sjelf öfver sig följande Gruffskrift:

Lidenius rätt nämnes jag,
Ty jag är född at lida:
Jag quälde och plägas natt och dag
Med långlig ångst och quida.
Jag tror dock at Gud gör en gång
En god och salig ände
På all min mötgång, sorg och tvång,
Min jämmer och slände.

De se följande hoc quondam dum viveret ipse,
Qui podagra fractus singula membra fuit.

Detta är hämtadt utur Salkmans Disq. de Paracacia Dunker eiqve annexa Lille-Malma under Prof. C. F. Georgii, Upsala, 1769, 4. Märkeligt, at Sal. Lidens Antecessor uti Lidandet utlöstes netto 100 år före honom. Detta hörer til kyrko-Historien, och för at icke gå långt utur Granskaret, så vil jag förtälja et Prädiko-ord, som kan ej ofskickligen lämpas på desse våre begge dödsdragare, Professor Liden och kyrkoherden Lidenius. En ung verbi Livini Minister kårfrades, Hr. Adjunkten Brandes, prädikade på 6:te Sönd. efter Påsk eller den 12 Maji Högmesfan uti Johannis, och i anledning af sit ingångs Språk, 2 Cor. 12: 10, betraktade han, huruledes en bnfripen bor vara vid godt mod under sina lidanden, hälfte dessa icke fällas til vårt bästa öf til s frejndas af Gud; då sluggvalaren mäktigt fönnikt behagade tillägga, at de bnfriemas söd och bedröfvelse vere at anses för et flags deckerwerk, som den himmelske Fadren anfäller med sina Darn här på Jorden; kvadan de ock i detta affende borde vara vid godt mod. Häruf får jag åter anledning at vidare eftersinna, huruledes hela vårt lif här nedre vere således at anses för en vår Herred deckerfluga, och at ibland dessa Gud deckerdocter Sal. Professor Liden ända ofelbart dragit af med följande Biset, så at kyrkoherden Lidenius endast fick åtnöja sig med accessit: ty ingen led mera samnt längre, och var ända gladare, än vår Sal. vän.

Men vi begiſſe oss nu ifrån den andelen, til den academiske Lönbanen, på hvilken
nu så idkkeligen Snilles-täflingar anställdas, för att vinna Guld-penningen och Bänk-rummet.
Så får jag nu de vidare inberätta, huruledes Länscellie-Rådet Wilde kommer att
hålla Annimelse-Talet öfver Sal. tiden uti vår Vitterhets-Academie. När denne
frikostige Man redan i Lif-tiden skänkte 1000 Rdr til nyförmämde Academie,
föreslog St. Wilde, att Råntan af detta Capital kunde förvandlas til ett Premium,
som ock skulle bära namn af Lidenianum, hvarmed visse ämnen uti vår,
särdeles Lärdoms-Historia skulle belönas; hvilket ock hade varit ganska tilbörigt,
samt torde benämningen utan Svårighet hafva rummit Donatoris Bisfall; men
Academien affog denna Proposition, utan vilke sen Fond äfven med Råntan,
såsom möjligt vis sådan tid inträffa kunde, då Likets Academiska Tjänst
fördrade återhämbing af de genom Gustaf. Nåd utur Riksbagsfan förlänta Läfver.
Denna Academie skal nu snart välja en Ledamot uti vår Lidenianum. Så
så se hvilken Drager af med det samma. Den förra alsmäktiga Inspirationen är
väl icke nu mera; men så lära väl Electorene dock känna sig föra på veder-
börlig Ort. Tvänne utländske Ledamöter skola ock kallas; och, såsom icke alla de
Väljande gjort sig den mödan, att studera Lärdoms-Historien, så bevärdigades jag
härnunderigen med det Spörsmål: hvilken jag jämte D. Büsching i Berlin vilke
föreflå? Jag svarade: Stryk genast ut Herr Öfver-Confessoral-Rådet, ty han tager
ej emot Kallelse-brefvet, såsom han declarerat sig aldrig vilja blifva Ledamot
uti någon Academie eller Societet. Orsaken? förmodligen den, att Mannen kände sig
nog värdig och skicklig ända; och, sedan Gedre den Store läser en gång nekat honom
den föreslagna Placen uti Berlinska Academien af det Skälet, att han icke med snak
kunde skrifa Fransyska - - ty att känna alla lärda Språk til och med det nu i
bland deras Antal uttagna inofo-Göthyska kom än mindre i räkningen - -
så moquerade sig och D. Büsching öfver alla dessa både Institutur och Befolkning-
lagar. Jag föreslog således Stof-Rådet Deleyme i Göttingen och Histor. Profes. Möller i
Greifswald. Den förra uppfyller sit rum såsom en hel Man uti Academiens alla tre
Brancher, och den senare har stora förtjenster utomlandt om vår Svenska Literatur
i almänhet och vår Historia i synnerhet. Så nu se hvad bruk göres af detta mit
obehöriga yttrande. . .